

МИНІЯ МЪСЛАЦЪ МАРТЪ.

ВЪ ДѢЙ ДЕНЬ.

Преподобенагѡ ѹциа нашегѡ гефасима, ѹже на іорданѣ.

На Г҃н, воззважъ: стихарьи, гласъ ѿ.

Подобенъ: О преславенагѡ чудесе!

ѹче бѣомѹдре гефасиме, * воздержаніемъ многимъ, * молитвою и моленіемъ егѹ соединѧлъса, * непревратенъ преображенъ ѹснъ * ковадрствїи борнїтела, * и рабъ твои ласка ѹснъ вседержнитела. * Омѹдраже почитаемъ тѧ, * и бжесственѹ память твою ** прерадостнѡ вѣрою празднѹщє, восхвалляемъ тѧ.

Преподобене ѹче гефасиме, * въ постынахъ пріснѡ и пещерахъ, и горахъ * вѣрою преображенъ, бѣа взыскалъ ѹснъ: * и того обрѣлъ ѹснъ, * іакоже возжелѣлъ ѹснъ. * Невозвратною душено вжиллемъ, * вхождении добрыми всегда, * и монашествѹющиихъ множество прибелъ ѹснъ ** егѹ спасающа.

Ты поинѹлъ маниемъ * всевидца бѣа, * ѿ негѡ благодать прѣлъ ѹснъ, * дѣйствовати чудеса, * и прогонати дѹхи лукавствїя, * днѣвія же звѣри поинѹти о旣ла чистотою. * Тѣмже почитаемъ тѧ, * и бжесственѹ память твою должнишъ ** вѣрою празднѹемъ, бѣоблагенне.

Слаба, и нынѣ, бѣородиченъ, гласъ ѿ: подобенъ тойже:

Тѧ молимъ, пречтла, * представительницѹ нашѹ, * имѹщеми въ печалехъ, * не презри до конца * погибнѹти рабы твои: * но оскори нѣзѣтины * настоимѹщагѡ гнѣва и печали, * о бѣорадованна престаля ѹтла: ** ты бо наша ѹснъ спаси и помощь неборнма.

Крто бѣородиченъ: Тѧ видящи пригвождаема * на крестъ, иисусъ, * и стради прѣмлюща болею, * дѣла и магни твои, вѣко, * овьи мнѣ, вопиши, * чадо сладкое: * рѣны неправедиши какѡ терпнши, * врагѹ, ищущи вѣи чловѣческое неможенїе, ** и ѿ тли вѣл иѣзбѣвнви милюсердїемъ твоимъ;

На Оұттарені

Канѡнъ ғұрәжес краегранесіе: Герасима ҳвалю, ішкі вѣнѣцъ плетъ.

Гләсъ Ы. Пѣснь ә.

Ірмосъ: Поімъ гдѣви, * провѣдшемъ люднъ сюа қикозѣ чеरмиоे море, * ішкі ғанѡнъ славиша прославиша.

Слабъ везмелертіл һ неплѣнія ежественный вѣнѣцъ, добрѣ подвигшемъ, ҳұтпосъ тебѣ подаде, гerasиме.

Амѣлъ сивѣтодател, твоихъ послушающа молений, демашивъ тмъ оұмалылъ ғсі, Ծнѣ гerasиме.

Страгамъ твоихъ слезъ, ішкоже дреово, Ծнѣ, тұчнамое, плоды везмелертіл пронзнесілъ ғсі, егомдарте гerasиме.

Богоданченъ: Пречталъ бѣ, оұстайни болѣзни сердца моя, ішкоже ҳұтпака везболѣзнейши, паче оұмара же һ слова рождаша.

Пѣснь ғ.

Ірмосъ: Ты ғсі оұтверждение притекающиихъ къ тебѣ, гдн, * ты ғсі сивѣтъ шмраченыиихъ, * һ поетъ тѣлѣ дѣхъ моя.

Распѣтіе болыное прептерпѣвшемъ, преподобне, послѣдъ, вѣсь распѣлса ғсі жигтію һ сирагтѣмъ.

Возмогъ ғсі оұкрѣпләемъ вседѣтельнымъ, мѣдре, мановенiemъ, крѣпикаш велѣ сѣти попрати, гerasиме.

Смирѣнныи мѣдробанiemъ, һ смирѣнныи мѣдре, дѣхомъ, ты оұкрѣпльса, сирагсти дѣшетлѣнииа всеконечни смирілъ ғсі.

Ишкоже великое сїнде, чадесъ твоихъ ишкоже просвѣщаеша всѣхъ сердца, вѣришъ въхвалющиихъ тѣ.

Богоданченъ: Родилъ ғсі, всенепорочна, Ծпѣ ғсі сопрестольна һ соестственна, всѣмъ входы жизненныя показавши.

Себдalenъ, гләсъ ә. Подобенъ: Извѣлса ғсі днесь:

Демашивъ, преподобне, ковырга крѣтною благодатію һ дѣнствомъ прешедъ, положенiemъ богъ былиз ғсі. Тѣмже тѣлѣ вѣришъ почитаемъ, гerasиме.

Слáва н̄ и́мени твоему, бг҃ороди́чену гла́съ д.

Пречистыя рдки твои, дао мти, прости́реши, покрыи о́пова́юшия на та, и́нъ твоему зовущиа: ве́мъ подаждь, храни, ми́лости твои.

Крто́бг҃ороди́чену: На дре́бѣ ви́дащи возди́жена сна твоего, пре́чила, о́птрóбою мтрею расстерьзаема, жалостни взы́вала е́си: о́вьи ми́нъ, како́ зашёлъ е́си, све́тле мои́ безлѣтныи;

Песнь д.

И́мое́з: О́чесишахъ, гдн, * смотре́нія твоегѡ таинство, * раздѣ́хъ дѣла твои и́нъ прослави́хъ твои бжѣтво.

Храмъ бы́сть да́ха, просвѣщеное, оче, сердце твое: тѣмъ точитъ дарованиѧ, и́сцѣлѧ недѣги бжѣственномъ благодати.

Законъ бжѣственномъ повинѹи́са, оче, ѿ и́ностри поиска́довали е́си гдъ, ѿблю́зи́ла безплотныи́хъ жити́е из тѣломъ.

Ше́стїа твои, преподобне, къ спаси́тельнии си́ези и́справи́ши, наставленіемъ бжѣственномъ да́ха, въ та, преподобне, ве́льшаго́са.

Бг҃ороди́чену: И́са члвѣколябца, е́гоже не сказано чревоносна е́си, о́моли, венепорочна, спаси вѣл пои́щи та.

Песнь е.

И́мое́з: О́чренююще вопи́емъ ти, гдн, * си́и и́мы: * ты́ бо е́си бг҃и на́ши, * разве́те ти́бѣ и́ногъ не вѣмы.

О́момъ ѿчищеноимъ прїемъ лѹчи си́агѡ да́ха, свѣтъ монашескѹи́хъ бы́ла е́си.

Жити́е твое и́дждею е́стества си́ла, а́гглъ земна́го из плоти та показа.

Водъ животочныи́хъ да́ха и́сполненъ, рдки и́сточилъ е́си чудеса, оче ге́растиме.

Бг҃ороди́чену: Йако́ тѹча на та си́иде, вѣ, слово воплощаемое въ просвѣщенои́е душъ на́шихъ.

Песнь ё.

И́мое́з: ѿчи́сти мѧ, си́е, * ми́лага бо беззакони́я мои, * и́нъ гла́съ са́ла возведи, молиса, * къ ти́бѣ бо возопи́хъ, и́ о́чесиша мѧ, * бжѣ си́енія моегѡ.

Плόти твоѧ немоющио, силю оўкрайплѧмо, ѿ дѣы на́мъ ꙗтыѧ вози́лвшиагѡ, всю смири си́лъ, ѿчේ, враждѣеныхъ бе́зплотныхъ, преподобиене.

Сокрѹшнвз мысленыхъ лъбѡвз чеслюстн благодатио, покорилъ єсн чистиеныхъ стремлѧниѧ, преподобиене: тѣмъ повинѹетися тѣбѣ лѣвз, та́ко пасырю, благопокориша сѧжѧ.

Житїе аггльское, мѣрованіе, ѿчේ, смиренно итака въ ѿтъ, кротокъ былъ єсн: и нынѣ велика єсн въ земли кроткихъ, радостн бжестиеныхъ исполнѧемъ.

Богородиценъ: Вселисѧ въ тѧ ѿчее, ꙗтаѧ, ѿзвѣніе, и рождесѧ плотио, міръ просвѣтїи, и тмы и земли многобожїи: сегѡ ради воспѣваемъ тѧ.

Кондакъ, гласъ д. Подобенъ: Возднесыисѧ:

Возгорѣвса раченіемъ горнимъ, жестостъ пасыни иордановы, паче всѣхъ міра сладкихъ предпочтѣлъ єсн: ѿнѹдѣже повинѹетися тѣбѣ звѣрь да же до смерти, ѿчේ, послѹши и жалостн на грѣхъ твоемъ скончайся, прославльшъ тѧ та́ко егѹ: къ немѹже молися, и ѿ смиришь, ѿчේ герасиме, поминай.

Пѣснь 3.

Імѹсъ: Отроцы євреи стїи въ пещи попрѣша * пламень дерзновенни, * и на рѹдѣ ѿгнь преложиша вогиюще: * благословенъ єсн, гдї вѣже, во вѣки.

Свѣтъ вози́лъ тѣбѣ, ѿчේ, и сопрѣгъ сегѡ веселїе, въ нѣсныхъ крѣвѣхъ пріеню водвори́мѹ, и пѣснопоющъ: благословенъ єсн, гдї вѣже, во вѣки.

Тѣами сїезз напои́въ твоѧ, бѣоносе, сѣрдце, добродѣтельныѧ прозовѣаши плоды, и мнже сладостъ горюю во вѣки прїалъ єсн со всѣми преподобиеными.

И оѣтѣхъ нога пѣние, въ подражанїи непрестанно аггльстѣмъ, едѣнныимъ оѣмомъ, герасиме, вогиалъ єсн: благословенъ єсн, гдї вѣже, во вѣки.

Богородиценъ: ѿгнь никакоже тѧ, бѣ, бжествѧ ѿпалы, дѣо: тѧ бо кѹпинѣ и ногда ѿбразоваше въ горѣ ѿпалѧма, препѣтаѧ, и никакоже сарающи.

Пѣснь 4.

Імѹсъ: Боголаголивїи ѿтроцы въ пещи, * со ѿгнемъ пламень попирюще, поѧхъ: * благословите, дѣла гдїа, гдїа.

Присвѣщенъ предстѣлъ єсн вѣщѣ, постническими г҃аными, чудоночие герасиме, и бе́зплотныхъ ликомъ сиенисѧ єсн.

Вз везлоеи житіе проводів, лікаваго істадаинше юнідз ахділз ғсін, постникава кратото, біомідре герасіме.

Во өдіжда неплікіл ахділса ғсін, істасстей совлеченіем, әңе біомідре герасіме: һ чефтік жіптікенныі дистойнш полічілз ғсін.

Біородицен: Іако благодійнныі крінг ахрітк та во үздолінх житіл, преіздееткенныі, кеңтал, тобою благодійніе мірови вдохн.

Песнь А.

Ірмос: Оғстриши са всіккы сліхз нензреченна біжіл синзхожденіл, * Іако виішній волею сіндіре дайже һ до плоти, * ші дінческаго чрева быівз члвекк. * Тәмже преітін біл, вірнін, велнчалем.

Стопамз вітіх, добре на землі ходивших, поіледіл, любовь һмілз ғсін, вірі, надежда, мірость, мідрость һ нешікдин молітва, воздержаніе нензреченое, әңе герасіме, наслаждалася чистыми вогожденіи.

О чудо! іако словесені повинновашеся төбін ғвірь, повелінію твоем, герасіме, со оғсердіемз сліжіл, егі прославлінуш твоє житіе равноагльное, знаменін, преподобне, һ везчинленными днесы һ чудесы;

Оғтвєржденіе іавілса ғсін монашествющиҳ һ молчаниҳ, біоное, нақазаніе: тіснібіншію бо воздержаніл істезю шестовалз ғсін, біжесткенными міадеждами душі пріені ризширлак. тәмже простратинш ву сілбіх һзбраних ахрілз ғсін селеніе.

Процвілз ғсін, әңе, во дворіх ега наше, іако фініхз высокорасленный, іако күпарис возвеличила ғсін біжесткенными возношенні. Әғінде же память твою вірніш ви празднем: ву ніоже молимся, һиквшеній на віакиҳ спаси.

Біородицен: Наслужи ғмманіла на рікіт твою, ұтая, іакоже младенца, біорадованна, волілла ғсін: чадо мое сладчайшее, іако подам төбін созец, пітаяшем віачиска; іако повію та пеленам, мглою повибающаго море;